

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010409
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8420010409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2022, v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol. pre prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/88/2020 zo dňa 18.10.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

u k l a d á :

1/ obž. A. B.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ů j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2019 zo dňa 02.07.2020, právoplatný dňa 02.07.2020, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2/ obž. C. B.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú z a r a d ů j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaných A. B. a C. B. vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný A. B. ako zákonný zástupca - otec maloletého D. B., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nemu zanedbával svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozeral na jeho povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2019/2020 v dobe od 04.11.2019 do 10.03.2020 jeho syn maloletý D. B., nar. XX.XX.XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 309 vyučovacích hodín, pričom obžalovaný A. B. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečil nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestaral,

2/ obžalovaná C. B. ako zákonný zástupca - matka maloletého D. B., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nemu zanedbávala svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozerala na jeho povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2019/2020 v dobe od 02.09.2019 do 30.01.2020 jej syn maloletý D. B., nar. XX.XX.XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 388 vyučovacích hodín, pričom obžalovaná C. B. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečila nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestarala.

Za to im prvostupňový súd uložil; obžalovanému A. B. podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2019 zo dňa 02.07.2020, právoplatným dňa 02.07.2020, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej C. B. uložil prvostupňový súd podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovanú zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku obžalovaní odvolanie, pričom obžalovaný A. B. uviedol, že podáva odvolanie v celom rozsahu a obžalovaná C. B. uviedla, že podáva odvolanie len čo do výroku o treste.

Podané odvolanie obžalovaní aj dodatočne písomne odôvodnili prostredníctvom obhajcu. V odvolaní obžalovaný A. B. namietal, že jeho syn D. má vymeškaných 272 hodín a nie počet 309 vyučovacích hodín, ako uvádza OČTK. Vo vzťahu k právnej úprave trestu, ako právneho následku trestného činu pritom platí, že nepostačuje len dodržiavanie požiadavky nulla poena sine lege, ale je nevyhnutné, aby zákonom ustanovená právna úprava druhov trestov, podmienok ich ukladania, ako aj podmienok ich výkonu plne rešpektovala predovšetkým základné ľudské právo nebyť mučený, ani podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu, ako i právo, aby bol trest primeraný trestnému činu, za ktorý je tento trest ukladaný. Zákonná úprava trestania musí byť v súlade s ústavným súdom stabilne presadzovanou požiadavkou materiálneho právneho štátu, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je i prípustnosť zásahov do základných práv a slobôd len spôsobom a v miere, ktoré obstoja v teste proporcionality. Pri viacčinnom súbehu úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, môže byť trest odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby (ktorej horná hranica bola zvýšená o jednu tretinu) ukladaný len vtedy, ak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a pomery páchatel'a je súd toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby bude primerané zbiehajúcim sa trestným činom, za spáchanie ktorých páchatel'a odsudzuje. Uložený

trest by mal zohľadňovať i skutočnosť, že súd ukladá trest za viacero trestných činov, ktoré boli spáchané v súbehu. Rešpektujúc požiadavku primeranosti trestu by však k zohľadňovaniu existencie viacčinného súbehu mal pristupovať predovšetkým súd, a to popri zvažovaní a zohľadňovaní všetkých ostatných okolností konkrétneho prípadu, a následne by mal uložiť primeraný, individualizovaný trest v rámci zákonných trestných sadzieb stanovených zákonodarcom za trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, s možnosťou zváženia uloženia trestu v sprísnenej trestnej sadzbe (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra). Ďalej v odvolaní uviedol, že odsúdený 1/ zastáva názor, že okolnosť podmieňujúca použitie trestnej sadzby pretavenú v súhrnom treste jednak obsiahnutú v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona § 211 ods. 3 Tr. zákona a súčasne použiteľ príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, čo je premietnutá v súhrnom treste 40 mesiacov u obžalovaného jedna, čo je v rozpore so zásadou premietnutou v § 38 ods.1. V tejto súvislosti, podľa jeho názoru, u odsúdeného 1. mal konajúci súd v súdnom prípade vyhodnotiť (t. j. Okresný súd Kežmarok), či predmetný, vyššie spomenutý nález ÚS, je kompatibilný s prejednávanej rozhodnutím a súčasne aj použitím príťažujúcej okolnosti podľa § 37 h), v neposlednom rade ako aj subsumácia skutku pod § 211 ods. 3 - s rozsudkom OS Kežmarok 7T/15/2019 zo dňa 18.10.2021, z ktorého by plynula pre odsúdeného skutočnosť, ktorá by mohla privodiť priaznivejšie terajšie rozhodnutie o vine a treste. Odsúdená 2. C. B. zastáva názor, že okolnosť podmieňujúca použitie trestnej sadzby premietnutá v treste v súdnom prípade, jednak obsiahnutú v ustanovení osobitnej časti Tr. zákona § 211 ods.3 Tr. zákona je pre odsúdenú 2 neprijateľná, nakoľko časť obdobia, ktoré sa jej kladie za vinu, bola vo výkone trestu odňatia, ktoré nemohla ovplyvňovať výchovu maloletého D.. Z týchto dôvodov navrhli odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 Tr. poriadku vyššie uvedené výroky rozsudku Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn 9T/88/2020-160 zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol o treste v primerane zákonom rozsahu v prospech odsúdených 1.a 2.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vo vzťahu k obžalovanej C. B. okresný súd prijal jej vyhlásenie o vine. Vo vzťahu k obžalovanému A. B. okresný súd vykonal dokazovanie jeho výsluchom a prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, z ktorého plynie, že tento priznal, že po návrate obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, sa snažil dať syna D. do školy, ale tento plakal a do školy ísť nechcel, preto ho s manželkou nechali doma. Obžalovaný okrem priznania z prípravného konania bol usvedčovaný aj listinnými dôkazmi predloženými školou, z ktorých plynie, že syn obžalovaného mal vymeškaných 309 vyučovacích hodín. Zo správy triednej učiteľky je zrejmé, že D. B. za celý školský rok prišiel do školy iba trikrát a záujem obžalovaného o dochádzku dieťaťa do školy bol slabší. Z tohto je zrejmé, že obžalovaný sa aj napriek upozorneniam o dochádzku svojho syna do školy nestaral a nezaujímal a jeho dochádzka sa počas obdobia od 04.11.2019 (kedy obžalovaný A. B. vykonal trest odňatia slobody) do 10.03.2020 (kedy bola školská dochádzka prerušená pre pandémiu COVID 19) žiadnym spôsobom nezlepšovala a k náprave napriek upozorneniam školy nedošlo. Všetky tieto dôkazy napriek postojom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že sa cíti byť nevinný, vytvárajú aj podľa názoru krajského súdu, ničím nespochybniteľný záver o tom, že skutok tak, ako ho okresný súd ustálil, sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný ako rodič – zákonný zástupca D. B., ktorý je v zmysle zákona (§ 19 a nasl. zákona č. 248/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov) povinný zabezpečovať povinnú školskú dochádzku dieťaťa, do ktorej obdobia spadá aj školská dochádzka D. B..

Krajský súd však dospel k záveru, že aj keď okresný súd správne ustálil poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, uložené tresty považoval krajský súd za neprimerane prísne, a to aj s poukazom na to, že obžalovaní sú rodičmi maloletých detí a pre ich nápravu, ako aj z hľadiska generálnej prevencie, postačí trest kratšieho trvania. Trest má podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona postihovať iba páchatel'a tak, aby

bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z tohto dôvodu krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaným uložil tresty vo výmere tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.